

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313201173
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6313201173.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300, Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.226, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q. 1, B., právne zastúpený JUDr. Viera Žembová, advokátka so sídlom ČSA 5, Brezno, o zaplatenie 1 015,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 826,76 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 92,33 Eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 826,76 Eur od 21.10.2011 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 60,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 332,38 Eur na účet navrhovateľa č. ú.: SK42 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXX, pričom súd p o v o ľ u j e odporcovi žalovanú istinu, zmluvnú pokutu, úroky z omeškania zo žalovanej istiny, ako aj náhradu trov konania splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,21 Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky.

II. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 31.01.2013 sa navrhovateľ domáha, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu istinu vo výške 923,34 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 92,33 Eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 923,34 Eur od 21.10.2011 do zaplatenia a súčasne ho zaviazal nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania a v trovách právneho zastúpenia.

V návrhu uviedol, že jeho právny predchodca, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35923130, poskytla odporcovi na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX úver, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť vo forme 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 37,58 Eur s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.10.2011. V rozpore so zmluvnými dojednaniami odporca svoj záväzok nesplnil v čase určenom v zmluve, čím sa dostal do omeškania.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG ako postupníkom dňa XX.XX.XXXX bola pohľadávka voči odporcovi vo výške dlžnej istiny 923,34 Eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená na navrhovateľa. Po postúpení predmetnej pohľadávky odporca svoj záväzok ku dňu podania návrhu neuhradil ani sčasti a je teda voči navrhovateľovi v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 923,34 Eur s príslušenstvom, ako aj zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ poukázal na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. platného a účinného od 01.01.2009 a dôvodil, že mu vzniklo titulom odporcom nezaplateného dlhu právo na zaplatenie žalovanej istiny vo výške 923,34 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 92,33 Eur (10 % z dlžnej čiastky v zmysle Všeobecných obchodných podmienok), úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej istiny 923,34 Eur od 21.10.2011 do zaplatenia, ďalej nárok na náhradu nákladov vynaložených na úhradu súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania na súd, ako aj na náhradu trov právneho zastúpenia. Náhradu trov právneho zastúpenia si navrhovateľ vyčíslil vo výške 165,70 Eur a žiadal ich priznať na účet svojho právneho zástupcu.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to výpis zo svojho obchodného registra, žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX.

Na základe výzvy súdu zaplatil navrhovateľ 11.03.2013 súdny poplatok za návrh vo výške 60,50 Eur. Tunajší súd vydal v predmetnej veci pod č.k. 4C 45/2013 - 15 dňa 28.03.2013 platobný rozkaz, ktorý bol odporcovi doručený do vlastných rúk dňa 13.07.2013.

Odporca podal dňa 24.07.2013 proti predmetnému platobnému rozkazu odôvodnený odpor. V ňom v podstate uviedol, že žiadnu zmluvu ohľadom poskytnutia pôžičky vo výške 35 000,- Sk dňa 16.10.2007 neuzavrel, žiadna pôžička mu nebola poskytnutá. Žiadnu pôžičku ani nesplácal. Z obsahu návrhu a žiadosti o poskytnutie pôžičky vyplýva, že si mal požičať 35 000,- Sk a pôžičku mal splácať v tejto výške počas 48 mesiacov, pričom výška mesačnej splátky mala byť 1 132,- Sk. Celkovo mal teda vrátiť navrhovateľovi istinu 35 000,- Sk a úroky vo výške 19 336,- Sk.

Poukázal na to, že z obsahu návrhu vyplýva, že mal splácať predmetnú pôžičku a nezaplatil ju celú, pretože predmetom návrhu je už iba žalovaná suma 1 015,67 Eur. Vyjadril obavu, že niekto zneužil jeho občiansky preukaz a osobné údaje pri uzatváraní pôžičky, pretože jeho občiansky preukaz mu bol ukradnutý, pričom jeho stratu hlásil aj na políciu. Požiadal súd, aby nariadil pojednávanie a navrhol, aby navrhovateľ na dôkaz svojich tvrdení predložil doklad o tom, akým spôsobom bola poskytnutá pôžička prijatá, t.j. či mu ju pôvodný veriteľ poskytol na účet alebo si mal pôžičku prevziať iným spôsobom. Ďalej žiadal, aby navrhovateľ predložil dôkazy o tom, akým spôsobom mal splácať predmetnú pôžičku a aby predložil doklady o jej splácaní. Uvedené odôvodnil tým, že si nie je vedomý toho, že by pôžičku vôbec splácal. Vzniesol obranu aj v tom smere, že dohodnuté úroky vo výške 19 336,- Sk sú v rozpore s dobrými mravmi a takto vysoká výška úrokov je aj v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Záverom vzniesol námietku premlčania, keď podľa jeho vyjadrenia je nárok navrhovateľa na zaplatenie predmetnej sumy čiastočne premlčaný. Žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní návrh navrhovateľa zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

Odporca na základe výzvy súdu dňa 26.09.2013 oznámil, že navrhuje, aby súd požiadol políciu o vydanie dokladu svedčiaceho o tom, že na políciu bol nahlásiť stratu občianskeho preukazu.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Brezne, odboru poriadkovej polície, oddelenia dokladov z 22.11.2013 vyplýva, že odporca nahlásil dňa 28.01.2011 na OO PZ Brezno pod číslom písomnosti ORP-P-57/OBV-BR-2011 odcudzenie občianskeho preukazu č. SL XXXXXX. Nový občiansky preukaz č. EC XXXXXX bol odporcovi vydaný na OR PZ Brezno dňa 09.01.2013.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 09.04.2014 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní vytýčenom na 10.04.2014 a uviedol, že trvá na podanom návrhu v plnom rozsahu. Pôvodne podaný návrh doplnil o prehľad obrátov na úverovej zmluve ev. č. XXXXXXXX, z ktorého je preukázaná výška časti navrhovateľom uplatnenej pohľadávky z titulu nezaplateného úveru poskytnutého odporcovi na základe úverovej zmluvy ev. č. XXXXXXXX, ku ktorej uviedol, že táto v čase jej postúpenia pozostávala z dlžnej istiny vo výške 923,34 Eur s príslušenstvom, tak ako to vyplýva aj z identifikácie pohľadávky postúpenej navrhovateľovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX, a zo zmluvnej pokuty vo výške 92,33 Eur v zmysle ust. čl. 12 bod 12.2. Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Z predloženého prehľadu platieb na úverovú zmluvu je zrejماً platobná disciplína odporcu, pričom navrhovateľom uplatnená pohľadávka v sume istiny 923,34 Eur s príslušenstvom je vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 1 095,87 Eur po odpočítaní pokút a poplatkov v sume 172,53 Eur, zaplatenie ktorých nie je predmetom tohto konania. Výška nezaplatennej istiny tak predstavuje 923,34 Eur, so zaplatením ktorej je odporca v omeškaní.

Poukázal na to, že za účelom preukázania poskytnutia úveru, ktorý odporca nesplatil v plnej výške, predložil súdu úverovú zmluvu a zároveň s týmto podaním aj prehľad platieb na úver. Z predloženého prehľadu platieb je zrejماً platobná disciplína odporcu. Navýšenie úveru o úroky má svoj základ v RPMN vo výške 26,24 %, ktorej číselný údaj je uvedený v čl. III úverovej zmluvy s označením „schválená výška pôžička“. Odporca sa úver v poskytnutej výške 1 161,79 Eur zaviazal splatiť vo forme 48 pravidelných mesačných splátok. V súlade s ust. čl. 6 bod 6.1., 6.2. a 6.4. Všeobecných zmluvných podmienok

úverovej zmluvy, dátum splatnosti prvej dohodnutej mesačnej splátky pripadol na 20.11.2007; dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky pri počte 48 splátok potom pripadol na 20.10.2011, kedy nastala aj konečná splatnosť úveru. Odporca nesplatil úver v dohodnutej lehote splatnosti, ktorej posledný deň pripadol na dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky k 20.10.2011. Od 21.10.2011 je preto odporca v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny 923,34 Eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty.

K námietke, že úverovú zmluvu nepodpísal odporca, navrhovateľ uviedol, že toto tvrdenie nepovažuje za pravdivé, pretože úver bol zo strany odporcu čiastočne splácaný, čo preukazuje aj predložený prehľad platieb na úver. Zároveň s týmto podaním predložil súdu doručenkou k výzve právneho predchodcu navrhovateľa adresovanú odporcovi, na ktorej sa nachádza podpis odporcu, ktorý je zhodný s podpisom odporcu na úverovej zmluve.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, navrhovateľ uviedol, že túto nepovažuje za dôvodnú. Svoje stanovisko odôvodnil tým, že žalobný návrh podal pred uplynutím premlčacej doby. Dôvodil, že pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih splatnosti úveru. Zmluvnými stranami úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že záväzok žalovaného splatiť úver mal byť splnený v lehote do 20.10.2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Pokiaľ teda v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach, a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého úveru, t.j. 21.10.2011 sa odporca dostal do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru. Až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva, pretože právo požadovať vrátenie neplatennej časti úveru od odporcu mohol navrhovateľ vykonať až odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru. Poukázal na právne závery vyjadrené v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 54/2007 zo dňa 17.06.2008, ktoré je možné podľa jeho názoru aplikovať aj na právny vzťah založený úverovou predmetnou zmluvou. Dôvodil, že žalobný návrh podal na súde dňa 28.12.2012, teda pred uplynutím premlčacej doby. Nárok uplatnený v tomto súdnom konaní tak nie je premlčaný a na podanom návrhu trvá v celom rozsahu. Náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vyčíslil v sume 249,04 Eur a žiadal ich priznať na účet svojho právneho zástupcu. Zároveň zotrval aj na nároku na náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku, ktorý zaplatil za návrh.

Súd vykonal pojednávanie dňa 10.04.2014 v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý sa vyššie uvedeným písomným podaním riadne a včas ospravedlnil, pričom súhlasil, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti.

Odporca na pojednávaní dňa 10.04.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu po preštudovaní písomného vyjadrenia navrhovateľa uviedol, že trvá na skutočnostiach uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. V čase podpisu predmetnej úverovej zmluvy dňa XX.XX.XXXX mal vydaný občiansky preukaz č. SL XXXXXX, avšak úverovú zmluvu nepodpísal. So súhlasom súdu predstúpil pred súd odporca, ktorý pred súdom vlastnoručne opakovane podpísal čistú stranu formátu A4, pričom súd konštatoval, že podpis odporcu sa súdu javí ako totožný s tým, ktorý je uvedený na predmetnej úverovej zmluve. Odporca napriek tomu pred súdom uviedol, že predmetnú úverovú zmluvu nepodpísal, žiadny úver si nezval ani ho čiastočne nesplácal. Odporca ďalej upravil svoje vyjadrenie uvedené v odpore proti platobnému rozkazu tak, že v čase podpisu úverovej zmluvy dňa XX.XX.XXXX mal vydaný občiansky preukaz č. SL XXXXXX, avšak pravdepodobne jeho občiansky preukaz niekto zneužil a v jeho mene potom podpísal úverovú zmluvu, na základe ktorej si od úverovej spoločnosti zobral úver v dohodnutej výške.

Právny zástupca odporcu ďalej uviedol, že v prípade, ak by sa aj vyjadrenia navrhovateľa zakladali na pravde, odporca by na základe poskytnutého úveru zaplatil navrhovateľovi celkovo sumu 54 336,- Sk, čo znamená, že v porovnaní s poskytnutou výškou úveru by preplatil 19 336,- Sk, čo je podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi.

Súd pojednávanie odročil za účelom doplnenia dokazovania.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.04.2014 uviedol, že namieta skutočnosť, že si vôbec nejakú pôžičku od pôvodného veriteľa, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku zobral. Žiadnu takúto zmluvu o pôžičke nikdy nepodpísal a podpis na uvedenej úverovej zmluve preto nepatrí jemu. Zotrval na vykonaní dôkazov tak, ako ich navrhol v odpore proti platobnému rozkazu. Žiadal, aby navrhovateľ súdu predložil doklady o tom, akým spôsobom mali byť finančné prostriedky poskytnuté, t.j. či finančné prostriedky boli poukázané na účet odporcu alebo či mu boli odoslané poštovou poukážkou, príp. vyplatené v hotovosti, a pod. Žiadal, aby navrhovateľ predložil podrobný výpis zaplatených splátok vrátane predloženia dokladov o splátkach tak, ako mali byť podľa tvrdenia navrhovateľa splácané odporcom. Zotrval aj na vznesenej námietke premlčania, čo odôvodnil

ust. § 103 Obč. zákonníka. Má za to, že došlo k čiastočnému premlčaniu splateného nároku týkajúceho sa splátok za mesiace október, november a december 2010, ako aj január 2011.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 11.06.2014 uviedol, že podpis odporcu na predloženej doručenke k výzve právneho predchodcu navrhovateľa na zaplatenie omeškaných úverových splátok z titulu úveru č. XXXXXXXX, ktorú odporca prevzal dňa XX.XX.XXXX a na ktorú žiadnym spôsobom nereagoval a podpis na úverovej zmluve, sú úplne identické. Navyše, aj samotné správanie odporcu - platenie úverových splátok, preukazuje existenciu záväzkovo-právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou č. XXXXXXXX. Pokiaľ by odporca tak ako tvrdí, úverovú zmluvu nepodpísal, logicky by ani neplatil úverové splátky. Prehľad obrátov, ktorý predložil, je výpisom z informačného systému právneho predchodcu navrhovateľa. Po postúpení žalovanej pohľadávky ako jej nový majiteľ neeviduje žiadnu platbu. K námietkam odporcu ohľadom navýšenia úveru o úroky uviedol, že navýšenie má svoj základ v RPMN vo výške 26,24 %, pričom takto uvedená výška RPMN pri úvere v sume 1 161,79 Eur a spôsobe jeho splatenia formou 48 splátok je primeraná, a teda nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol tiež, že platby za úver boli uhrádzané na účet jeho právneho predchodcu, preto požiadal svojho právneho predchodcu o vyjadrenie a prípadné predloženie výpisov preukazujúcich platenie úverových splátok s označením protiúčtu. Zotrvál aj na svojom vyjadrení ohľadom vznesenej námietky premlčania v tom smere, že dňom konečnej splatnosti úveru je 20.10.2011 a až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva navrhovateľa na súde. Zotrvál preto na podanom návrhu v plnom rozsahu, ako aj na náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 249,04 Eur.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 27.08.2014 ďalej uviedol, že jeho právny predchodca sa vyjadril v tom smere, že úver bol odporcovi poskytnutý v hotovosti na pobočke. Čo sa týka realizovaných platieb na úver, tieto boli hradené z účtu číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX s uvedením variabilného symbolu čísla zmluvy a popisu mena odporcu ako úverového dlžníka. Zotrvál na podanom návrhu v plnom rozsahu a súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie a rozhodol predmetnú vec v jeho neprítomnosti na základe jeho doterajších vyjadrení a listinných dokladov uvedených v spise. Zotrvál aj na uplatnenom nároku na náhradu trov konania vo výške 249,04 Eur, ktoré žiadal priznať a zaplatiť na účet svojho právneho zástupcu.

K predmetnému vyjadreniu predložil e-mailovú komunikáciu zo dňa 13.06.2014, podpísanú F. E. O., špecialistom odboru vymáhania spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Z nej vyplýva, že finančné prostriedky boli klientovi odovzdané v hotovosti na pobočne banky. Všetky zrealizované úhrady klienta boli prijaté z rovnakého bankového účtu č. 2301467359/0200. Súčasne predložil výpis úhrad s uvedeným bankovým účtom, variabilným symbolom a popisom platby.

Súd vykonal pojednávanie 04.09.2014 v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý sa ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

Na pojednávaní dňa 04.09.2014 bol prítomný odporca, ako aj jeho právna zástupkyňa.

Odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že s návrhom nesúhlasí, žiada ho zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia. Nie si je vedomý, že s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpil do zmluvného záväzkového vzťahu, na základe ktorého by mu právny predchodca navrhovateľa nejakým spôsobom poskytol pôžičku vo výške 35 000,- Sk a žeby túto pôžičku mal splácať. Doklad, ktorý predložil navrhovateľ dňa 02.09.2014 ako e-mailovú správu od Mgr. E. O., nie je postačujúci. Navrhol preto doplniť dokazovanie a nariadiť znalecké dokazovanie za účelom znaleckého skúmania pravosti svojho podpisu na zmluve o pôžičke, ktorá mala byť podľa vyjadrenia navrhovateľa uzavretá s jeho právnym predchodcom dňa XX.XX.XXXX. Poukázal na to, že v žiadosti o poskytnutie pôžičky je okrem iných náležitostí uvedený čistý mesačný príjem odporcu 9 600,- Sk, pričom uviedol, že 15 rokov je vedený na úrade práce, teda 15 rokov v podstate nikde nepracuje.

Na otázky súdu odporca uviedol, že v súčasnej dobe ako uchádzač o zamestnanie poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 63,- Eur mesačne. Vlastnú rodinu nemá, žije u svojho brata, ktorý mu finančne vypomáha a poskytuje mu peniaze na stravu. Na živobytie si zarába príležitostnou brigádnickou prácou. Odhadol, že v priemere si zarobí 50,- Eur mesačne. Je nemajetný a dlhodobo nezamestnaný.

Právna zástupkyňa odporcu ďalej uviedla, že z predloženého písomného vyjadrenia navrhovateľa doručeného súdu 02.09.2014, ako aj z jeho príloh vyplýva, že odporca mal zaplatiť celkovo 16 splátok vo výške 37,58 Eur mesačne, čo po vynásobení predstavuje 601,28 Eur. Túto sumu mal odporca

reálne zaplatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa. Poukázala na to, že podľa zmluvy mal celkovo zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 132,- Sk, po prepočte konverzných kurzom 37,58 Eur, v 48 mesačných splátkach, čo spolu predstavuje 1 803,84 Eur. Keď sa od tejto sumy 1 803,84 Eur odpočíta suma celkovo podľa navrhovateľa tvrdených zaplatených splátok vo výške 601,28 Eur, výsledok predstavuje vyššiu sumu, ako žiada navrhovateľ podaným návrhom zaplatiť. Preto nie je celkom jasný výpočet splátok. Zotrvála na doplnení dokazovania v podobe znaleckého skúmania pravosti podpisu odporcu, ako aj predloženia potvrdenia o tom, že suma 35 000,- Sk, ktorú si mal podľa vyjadrení navrhovateľa odporca od jeho právneho predchodcu titulom uzavretej zmluvy o úvere dňa 16.10.2007 požičať, bola odporcovi skutočne vyplatená. Opätovne vzniesla námietku premlčania voči splátkam za obdobie od marca 2009 do novembra 2009, čo predstavuje celkovo 9 splátok, a voči splátke za január 2010, čo znamená, že namietla premlčanie v celkovej sume 375,80 Eur. Uvedené odôvodnila tým, že uzavretou zmluvou, o ktorej odporca nemá žiadnu vedomosť, bolo dohodnuté plnenie v splátkach. Premlčacia lehota sa preto posudzuje osobitne a samostatne od splatnosti každej splátky.

Rozsudkom č.k. 4C/45/2013-88 zo dňa 04.09.2014 súd zaviazal odporcovi povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 923,34 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 92,33 Eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 923,34 Eur od 21.10.2011 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 60,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 249,04 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, pričom súd povolil odporcovi žalovanú istinu, zmluvnú pokutu, úroky z omeškania zo žalovanej istiny, ako aj náhradu trov konania splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,21 Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškáním čo i len jednej splátky.

Proti rozsudku č.k. 4C/45/2013-88 zo dňa 04.09.2014 podal dňa 31.10.2014 odvolanie odporca. V odvolaní odporca vytkol súdu, že neakceptoval jeho námietky, že predmetnú zmluvu nepodpísal a súčasne neakceptoval ním vznesenú námietku premlčania. Má za to, že súd mal na daný prípad aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, teda, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

Opätovne namietal, že jeho občiansky preukaz bol v čase, kedy došlo k podpísaniu predmetnej zmluvy zneužitý cudzou osobou. Trval na tom, že podpis na predmetnej zmluve mu nepatrí. Nenariadením vyhotovenia znaleckého posudku z odboru grafológie došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu z dôvodu nevykonania všetkých dôkazov potrebných pre jeho náležité zistenie. Odporca sa len doručením žaloby dozvedel, že si mal zobrať pôžičku od predchádzajúceho veriteľa a že túto mal dokonca aj splácať, pričom tvrdí, že žiadnu zo splátok nezaplatil, pričom okresný súd nedisponuje ani dôkazom o tom, že by mu úver bol poskytnutý. Na záver zdôraznil, že jeho námietka premlčania bola vznesená správne. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 103 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Nestotožnil sa preto s názorom prvostupňového súdu, že sa nejedná o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie dohodnuté v splátkach, v dôsledku čoho súd prvého stupňa vychádzal pri svojom rozhodovaní zo splatnosti úveru ako celku a nie zo splatnosti jednotlivých splátok. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 08.12.2014 uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne. Odporca neuniesol dôkazné bremeno a ním uplatňovaná žalovaná pohľadávka nijakým relevantným spôsobom nebola z jeho strany spochybnená. Tvrdenie odporcu o aplikácii § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je podľa neho nesprávne, nakoľko predmetné ustanovenie bolo doplnené čl. II. zák. č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zo dňa 25. marca 2014 a uvedené ustanovenie nadobudne účinnosť až 01.04.2015, takže jeho použitie je v tomto prípade vylúčené. Rovnako tvrdenia odporcu o námietke premlčania je nesprávne, bez opory v zákone a skutkovom stave.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16Co/1476/2014-117 zo dňa 25.06.2015 rozsudok č.k. 4C/45/2013-88 zo dňa 04.09.2014 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná čl. II. zák. č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zo dňa 25. 03. 2014, účinná od 01.04.2015, mala za účel zjednotiť rozhodovacie

činnosť všeobecných súdov vzhľadom na dualistický systém záväzkového práva na Slovensku. Aj vo viacerých rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (napr. sp. zn. 6Co/81/2012) bolo konštatované, že pokiaľ ide o vzťah medzi účastníkmi konania spotrebiteľského charakteru, je na ne potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy a tieto ustanovenie je potrebné tiež aplikovať na ďalšie právne úkony, ktoré nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, ako napr. aj dohodu o uznaní dlhu, či odstúpenie od zmluvy, príp. premlčanie. Navyše, aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. 06. 2013 konštatoval, že nezistil, že by rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/81/2012-279 zo dňa 14. 02. 2013 bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou či nedostatočne odôvodnené. Odvolací súd preto poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/81/2012 zo dňa 14. 02. 2013, ktorý už v tom čase poukazoval na skutočnosť, že niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ust. § 54 Občianskeho zákonníka.

Prednostným použitím Občianskeho zákonníka sa totiž nespochybnuje, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, práve naopak, keďže máme stále dva kódexy na požiadanie súdnej praxe sa spresnilo už judikované právne pravidlo, že ak bude možné na vzťahy, ktoré sú upravené aj Občianskym zákonníkom, aj Obchodným zákonníkom, použiť Občiansky zákonník, tento sa použije prednostne. Ide teda o prípad konkurencie právnej úpravy Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka. Uvedené potvrdzuje, že právna úprava spotrebiteľských zmlúv sa musí použiť aj na zmluvy, ktoré sú u nás upravené obchodným právom, keďže Smernice EÚ kladú štátom explicitnú povinnosť zabezpečiť, aby sa ochranné opatrenie na ochranu práv spotrebiteľa neobchádzali.

V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že aplikácia ustanovení okresným súdom pri jeho rozhodovaní jednak v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a súčasne aj v zmysle Obchodného zákonníka v rámci inštitútu premlčania je rozporuplná aj vzhľadom na doposiaľ nejednotnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov. Jeho právny záver, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný aplikujúc ust. § 101 Občianskeho zákonníka a súčasne aplikujúc ust. § 506, resp. § 402 Obchodného zákonníka, nie je vecne správny. Právny záver okresného súdu, keď pri posudzovaní uplatňovanej námietky premlčania pohľadávky vychádzal zo dňa splatnosti úveru ako celku, a nie zo dňa splatnosti jeho jednotlivých splátok, preto nie je vecne správny.

Úlohou okresného súdu bude preto na právny vzťah v prejednávanej veci napriek tomu, že k uzavretiu zmluvy došlo dňa XX. XX. XXXX, dôsledne aplikovať ust. § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka, a teda na odporcom vznesenú námietku premlčania a s tým súvisiace posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľa aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane ust. § 103.

Pokiaľ okresný súd posúdil dohodnuté úroky za úroky v súlade s dobrými mravmi, resp. považoval ročnú percentuálnu mieru nákladov za vypočítanú v súlade so vzorcom uloženým v prílohe zák. č. 258/2001 Z. z., je nevyhnutné opätovne posúdiť, či celková odmena poskytnutá spotrebiteľom dodávateľovi napriek tomu, že bola vyčíslená v zmluve vo výške 26,24 % ročne, zodpovedá resp. mala zodpovedať aj celkovej reálne uplatnenej a vyžadovanej odmene dodávateľom od spotrebiteľa (po zaplatení všetkých dodávateľom vyžadovaných splátok), teda, či uvedená RPMN vo výške 26,24 % nebola v zmluve len deklarovaná.

Na záver odvolací súd konštatoval, že pokiaľ okresný súd neakceptoval námietku odporcu ohľadne scudzenia jeho občianskeho preukazu, ako aj okolnosti podpisu zmluvy o úvere, v tomto rozsahu postupoval správne. Skúšku podpisom vykonanú pred súdom na pojednávaní dňa 10. 04. 2014 možno považovať za dostatočnú, ak sa súdu dôvodne javil podpis odporcu totožný s tým, ktorý je uvedený v zmluve o pôžičke. Navyše, aj odvolací súd poukázal na to, že odporca platil splátky - 16 splátok, preto v prípade, ak by predmetnú zmluvu neuzavrel, resp. nepodpísal, bolo by nelogické, ak by splácal úver, o ktorom jednak nevedel, resp. si nebol vedomý uzavretia akejkoľvek zmluvy o úvere. Pripojené listinné dôkazy nasvedčujú tomu, že zo strany odporcu došlo k prevzatíu úveru na pobočke banky, následne tento i čiastočne plnil. Preto dokazovanie vykonané okresným súdom v tomto smere považoval odvolací súd za vykonané v dostatočnom rozsahu, pričom okresný súd v odôvodnení rozhodnutia podrobne uviedol, na základe čoho na doplnenie dokazovania v zmysle návrhu odporcom (vykonať znalecké dokazovanie) nepristúpil. Ďalšie dokazovanie ohľadne odcudzenia občianskeho preukazu odporcu,

resp. podpísania, či nepodpísania zmluvy o úvere ním osobne, ako aj platenia jednotlivých splátok (16 splátok) považuje aj odvolací súd za nadbytočné a nehospodárne.

Navrhovateľ v rámci podania doručeného súdu dňa 21.01.2016 uviedol, že trvá na úrokoch z úveru dojednaných v zmluve o úvere. RPMN uvedená v zmluve bola vypočítaná v súlade so zákonom. Na podporu tvrdenia predložil výpočet RPMN podľa internetovej kalkulačky. Zotrval preto na uplatnenom nároku v celom rozsahu.

Súd vytýčil termín pojednávania na 21.01.2016, na ktorý predvolal účastníkov konania.

Na pojednávaní dňa 21.01.2016 odporca uviedol, že naďalej namieta, že by mu bola poskytnutá nejaká pôžička, či už prevodom na účet alebo v hotovosti. Nemá vedomosť o tom, že by nejaké splátky poskytnutého úveru platil. Z tohto dôvodu žiadal návrh zamietnuť. Rovnako uviedol, že odmena za poskytnutie úveru nepredstavuje uvádzaných 26,24 %, ale až 55,25 %, a teda zmluvu považuje v časti dojednanej odmeny za neplatnú, keďže nekorešponduje s údajmi uvedenými v zmluve. Odporca opätovne vzniesol námietku premlčania voči jednotlivým splátkam poskytnutého úveru a to tak, že nepremlčaných by malo ostať 21 splátok poskytnutého úveru, ktoré s ohľadom na neurčitosť a nezrozumiteľnosť RPMN a dojednaných úrokov predstavujú spolu 508,27 Eur ($35000 / 48 = 729 / 30,126 = 24,20 * 21 = 508,27$).

Navrhovateľ v rámci podania doručeného súdu dňa 10.03.2016 uviedol, že poskytnutie úveru preukazuje správanie odporcu vyplývajúce z predloženého prehľadu platieb za úver. Ďalej uviedol, že splatnosť jednotlivých splátok úveru bola v zmysle všeobecných obchodných podmienok dojednaná vždy do 20.-teho dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po uzatvorení zmluvy. Podľa uvedeného pripadol deň splatnosti prvej splátky úveru na 20.11.2007.

Podaním doručeným súdu dňa 09.05.2016 predložil navrhovateľ súdu doklad preukazujúci poskytnutie úveru odporcovi vo výške 1 161,79 Eur, a to výpis z účtu právneho predchodcu. Úver v sume 1 161,79 Eur bol odporcovi poskytnutý na účet odporcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX s uvedením VS čísla zmluvy XXXXXXXXXXX. V rámci podania si rovnako vyčíslil trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania a v trovách právneho zastúpenia vo výške 332,40 Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 10.05.2016 si odporca vyčíslil trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, správy OR PZ, odboru kriminálnej polície, oddelenia pátrania a výjazdov zo dňa 17.06.2013, odporu podaného proti platobnému rozkazu zo dňa 24.07.2013, písomného vyjadrenia právnej zástupkyne odporcu zo dňa 25.09.2013, rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelárie Banská Bystrica zo dňa 22.07.2013 sp.zn. 6366/2013 - 1, ev. č. 32259/2013, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 07.10.2013, uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4C 45/2013 - 46 zo dňa 15.10.2013, správy OR PZ Brezno, odboru poriadkovej polície, oddelenia dokladov zo dňa 22.11.2013, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 09.04.2014 a k nemu pripojených dokladov vrátane fotokópie doručky, ďalej oboznámením podpisov odporcu urobených pred súdom na pojednávaní dňa 10.04.2014, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 17.04.2014, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 11.06.2014 a 27.08.2014, e-mailovej správy predloženej navrhovateľom datovanej dňom 13.06.2014, písomného podania predloženého navrhovateľom označeného ako „priradenie úhrad č. zmluvy XXXXXXX“, výpisu z účtu právneho predchodcu navrhovateľa, ako aj výsluchom odporcu.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Dňa XX.XX.XXXX uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (Obchodný zákonník) zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1 161,79 Eur (35 000,- Sk) v hotovosti na pobočke právneho predchodcu navrhovateľa. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 26,24 %. Odporca sa zaviazal splácať poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach vo výške 37,58 Eur (1 132,- Sk) so splatnosťou prvej splátky úveru dňa 20.11.2007 v zmysle článku 6 bodu 4 definícií a výkladových pravidiel a poslednej splátky úveru dňa 20.10.2011. V rámci článku 15 bod 8 definícií a výkladových pravidiel bolo dojednané, že zmluva obsahuje zmluvné typy a)

úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka, b) kúpnej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Nakoľko odporca dlžnú čiastku v lehote splatnosti poslednej splátky úveru neuhradil, vznikla mu tým povinnosť uhradiť navrhovateľovi, na ktorého bola postúpená pohľadávka jeho právneho predchodcu, sumu vo výške 923,34 Eur (vyčíslená ku dňu 07.12.2012) predstavujúcu výhradne zostatok istiny a sumu vo výške 92,33 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % zo sumy dlžnej splátky/tok v zmysle článku 12 bodu 2 definícii a výkladových pravidiel.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci

Podľa § 369 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 zákona 513/1991 Zb., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 zákona 513/1991 Zb., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 O.z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 O.z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 O.z., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania má súd preukázané, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1 161,79 Eur (35 000,- Sk) v hotovosti na svojej pobočke. Poskytnutý úver bol uzavretý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 26,24 %. Odporca sa zaviazal splácať poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach vo výške 37,58 Eur (1 132,- Sk) so splatnosťou prvej splátky úveru dňa 20.11.2007 v zmysle článku 6 bodu 4 definícií a výkladových pravidiel a poslednej splátky úveru dňa 20.10.2011. V rámci článku 15 bodu 8 definícií a výkladových pravidiel bolo dojednané, že zmluva obsahuje zmluvné typy a) úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka, b) kúpnej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca dlžnú čiastku v lehote splatnosti poslednej splátky úveru neuhradil, vznikla mu tým povinnosť uhradiť sumu vo výške 923,34 Eur (podľa vyčíslenia ku dňu 07.12.2012) predstavujúcu výhradne zostatok istiny (vypočítaná ako rozdiel medzi celkovou výškou pohľadávky vrátane pokút a poplatkov v sume 1 095,87 Eur po odpočítaní pokút a poplatkov vo výške 172,53 Eur, ktorých zaplatenie nie je predmetom tohto konania) a sumu vo výške 92,33 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % zo sumy dlžnej splátky/splátok v zmysle článku 12 bod 2 definícií a výkladových pravidiel.

Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a dospel k záveru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Zmluva, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu napríňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., právny predchodca navrhovateľa, ktorej predmet činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že definícia spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy v Občianskom zákonníku je síce podobná definícii spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak v smere ochrany spotrebiteľa a možnosti simulácie jeho iného postavenia je dokonca ešte prísnejšou. Tento záver treba vyvodiť z toho, že kým ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (ako zákon č. 258/2001 Z.z., tak aj zákon č. 129/2010 Z.z.) považuje za spotrebiteľa fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, tak výkladom úpravy v Občianskom zákonníku treba dospieť k tomu, že tzv. „nespotrebiteľom“ je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa (konzumenta) tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ak takto ustanoveným rámcom a nevybočením z neho sú zásadne len medze ustanovené živnostenským alebo iným jemu na roveň postaveným oprávnením, nemôže byť pochybností o tom, že rozsah ochrany spotrebiteľa podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách musí byť oproti zákonu o spotrebiteľských úveroch širším. Úprava normami spotrebiteľského práva pritom nevykazuje znaky kompaktnosti, uzavretosti a ucelenosti - čiže stavu, v ktorom by mala byť celkom vylúčená použiteľnosť všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku s poukazom na úpravu niektorého inštitútu v inom zákone; v tomto prípade zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nad princíp uprednostnenia predpisu špeciálneho (lex specialis, tu zákon o spotrebiteľských úveroch) pred predpisom všeobecným (lex generalis) sa totiž zmysel kladie na princíp subsidiarity, teda potreby podporného použitia celej všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv, alebo prípadne i len jej fragmentov tam, kde osobitná úprava problém nerieši vôbec, nečiní tak úplne alebo z určitého dôvodu na posudzovaný problém nedopadá, avšak zároveň je celkom nesporné, či aspoň uspokojivo nevyvrátené, že tu inak ide o spotrebiteľský vzťah.

Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014).

V súlade s ustanovením § 52 ods. 2 tretej vety O.z., ako aj s poukazom na závery uvedené v citovanom rozsudku NS SR sa na úpravu predmetného právneho vzťahu vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Súd neakceptoval námietky odporcu, že jeho občiansky preukaz č. SL XXXXXXX mal byť odcudzený a následne zneužitý inou osobou na uzavretie zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX inou osobou, keďže zo správy OR PZ v Brezne zo dňa 22.11.2013 (č. l. 53 spisu) vyplýva, že odporca nahlásil odcudzenie občianskeho preukazu až dňa 28.01.2011, teda viac ako tri roky po dni (XX.XX.XXXX), kedy malo dôjsť k jeho odcudzeniu a zneužitiu na uzavretie zmluvy pôžičke č. XXXXXXXXXXXX v jeho mene.

Súd tiež neakceptoval námietku, že predmetnú zmluvu nepodpísal odporca, keďže v zmysle skúšky podpisom vykonanej pred súdom na pojednávaní dňa 10.04.2014 (pripojené v prílohovej obálke na č. l. 68a spisu) sa súdu dôvodne javí podpis odporcu totožný s tým, ktorý je uvedený na zmluve o pôžičke. Taktiež aj samotné správanie odporcu, a to platenie splátok preukazuje podľa názoru súdu existenciu záväzkovo-právneho vzťahu založeného uzavretou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ by odporca ako uvádza nepodpísal predmetnú zmluvu, tak by potom logicky nemohol uhradiť 16 splátok z predmetnej zmluvy prevodom zo svojho účtu na účet právneho predchodcu navrhovateľa tak, ako to vyplýva z výpisu z informačného systému právneho predchodcu navrhovateľa. Súd preto zamietol návrh odporcu na vykonanie dokazovania znalcom z odboru grafológie.

Súd rovnako neakceptoval námietku odporcu v tom smere, že mu zo strany navrhovateľa nebol poskytnutý úver. Z doloženého výpisu z účtu právneho predchodcu navrhovateľa z č. l. 144 vyplýva, že mu bola poskytnutá peňažná čiastka vo výške 1 161,79 Eur prevodom na jeho účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s uvedením VS čísla zmluvy XXXXXXXXXXXX. Rovnako súd považuje za potrebné poukázať na závery uvedené v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1476/2014-117 zo dňa 25.06.2015, kde krajský súd výslovne uviedol, že ďalšie dokazovanie ohľadne odcudzenia občianskeho preukazu odporcu, resp. podpísania či nepodpísania zmluvy o úvere ním osobne, ako aj platenia jednotlivých splátok (16 splátok) považuje za nadbytočné a nehospodárne.

Súd poukazuje na skutočnosť, že údaje uvádzané odporcom ohľadom skutočnosti, že dohodnuté úroky v celkovej výške 19 336,- Sk majú byť v rozpore s dobrými mravmi, takáto výška úrokov má byť v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa a že skutočná výška odmeny za poskytnutie úveru má byť až 55,25 %, nezodpovedajú skutočnému stavu. Preverení predmetnej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX možno konštatovať, že spĺňa všetky podmienky, ktoré na uvedené typ zmlúv kladie § 4 a nasledujúce zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov vo výške 26,24 % ročne (do ktorej sú okrem iného zahrnuté aj namietané úroky v zmysle § 2 písm. c), d) zákona č. 258/2001 Z.z.) je vypočítaná (ako vyplýva z článku 8 definícií a výkladových pravidiel) v súlade so vzorcom uvedeným v prílohe zákona č. 258/2001 Z. z. Jej výška neprevyšuje štandardnú výšku dojednávánú v rámci úverových zmlúv uzatváraných v predmetnom období. Výška odmeny za poskytnutý úver nepredstavuje tak, ako to tvrdí odporca, 55,25 % ročne, ale len 13,81 % ročne, keďže odmena za poskytnutie úveru vo výške 19 336,- Sk (54 336- 35 000) predstavuje odmenu za celé štyri roky, na ktoré bol úver poskytnutý, a nie za jeden rok tak, ako uvádza odporca. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť odmena za poskytnutý úver v celkovej výške 19 336,- Sk/641,84 Eur (54 336- 35 000), ako aj ročná percentuálna miera nákladov v rozpore s dobrými mravmi, resp. v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z. z., resp. že by mali byť nesprávne uvedené.

Súd preskúmal námietku premlčania nároku vznesenú odporcom a dospel k názoru, že je sčasti dôvodná, keďže v súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015 v nadväznosti na ustanovenia § 52 ods. 2 a § 103 O.z., splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy v prípade, ak bolo v zmluve o úvere dohodnuté splácanie úveru v splátkach, sa jedná o čiastkové plnenie, a preto pri posudzovaní uplatňovanej námietky premlčania pohľadávky bude súd vychádzať zo dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru.

Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 zákona č. 40/1964 Zb. v nadväznosti na § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. sa preto posudzuje osobitne a samostatne od splatnosti každej jednej splátky poskytnutého úveru. Z návrhu, ako aj z dokladov pripojených k návrhu vyplýva, že k splatnosti prvej splátky poskytnutého úveru došlo dňa 20.11.2007, každá ďalšia splátka bola splatná v 20.-ty dňa príslušného kalendárneho mesiaca a posledná splátka bola

splatná dňa 20.10.2011. Keďže navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uplatnil na tunajšom súde dňa 31.01.2013, súd musí konštatovať, že v čase podania návrhu na tunajší súd (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle § 112 O.z.) uplynula trojročná premlčacia lehota plynúca od splatnosti jednotlivých splátok úveru, čiže nárok navrhovateľa je premlčaný v časti splátok, ktoré boli splatnými v období od 20.11.2007 do 20.01.2010, t. j. celkovo je premlčaných 26 zo 48 splátok poskytnutého úveru. 26 splátok poskytnutého úveru predstavuje spolu sumu 977,08 Eur (26 x 37,58), ktorá bola z poskytnutého úveru ku dňu podania návrhu premlčaná. Výška nepremlčanej pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi predstavuje sumu 826,76 Eur (48 x 37,58 = 1 803,84 - 977,08 = 826,76) a sumu vo výške 92,33 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % zo sumy dlžnej splátky/splátok v zmysle článku 12 bod 2 definícií a výkladových pravidiel, na ktorej úhradu súd zaviazal odporcu tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ si v rámci podaného návrhu uplatnil voči odporcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporca mu dlžnú čiastku neuhradil v lehote stanovenej v zmluve o úvere a vo VOP. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poslednej splátky poskytnutého úveru, t. j. do 20.10.2011 sa dostal odporca s platením dlhu do omeškania.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch. z.. Súd preto aj vyššie uvedený nárok navrhovateľovi priznal tak, ako je uvedené vo výroku I tohto uznesenia.

Súd v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p. rozhodol nevykonať dôkaz navrhnutý odporcom, a to znalecké skúmanie pravosti jeho podpisu na zmluve o pôžičke. S ohľadom na doteraz vykonané dokazovanie, počas ktorého bolo podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol založený záväzkovo-právny vzťah, by vykonanie vyššie uvedeného znaleckého skúmania podpisu odporcu ako dôkazu bolo nadbytočné, neehospodárne a ani neslúžiace žiadnemu účelu.

Podaním doručeným súdu dňa 09.05.2016 si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 60,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 332,40 Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Advokátskej tarify, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 Advokátskej tarify, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, (zákon 283/2002 Z.z.) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 Advokátskej tarify, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa ohľadom náhrady trov konania a dospel k záveru, že nie je opodstatnený v plnom rozsahu.

Odmena advokáta pozostáva z odmeny za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania zo dňa 31.01.2014), obidva vo výške 61,41 Eur každý osobitne spolu s paušálnou náhradou nákladov $2 \times 7,63$ Eur a uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane $61,41 \times 2 + 2 \times 7,63 = 138,08$ Eur) vo výške 27,62 Eur, čo spolu predstavuje sumu 165,70 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, a § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Odmena advokáta ďalej pozostáva z odmeny za úkon právnych služieb (vyjadrenie k odporu zo dňa 09.04.2014, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 03.12.2014) vo výške 61,41 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov $2 \times 8,04$ Eur a uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane $2 \times 61,41 + 2 \times 8,04 = 138,90$ Eur) vo výške 27,78 Eur, čo spolu predstavuje sumu 166,68 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, a § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku navrhovateľa ku dňu podania návrhu dňa 31.01.2013. Navrhovateľ požadoval zaplatiť od odporcu istinu vo výške 923,34 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 92,33 Eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy

923,34 Eur od 21.10.2011 až do zaplattenia, ktoré po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavujú 112,71 Eur.

Navrhovateľovi bol týmto súdnym rozhodnutím priznaný voči odporcovi nárok spočívajúci v istine vo výške 826,76 Eur, zmluvnej pokute vo výške 92,33 Eur, úrokoch z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 826,76 Eur od 21.10.2011 do zaplattenia, ktoré po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavujú 100,92 Eur.

Z celkovo uplatnenej sumy 1 128,38 Eur (do podania návrhu) bolo navrhovateľovi priznaných 1 020,01 Eur (vyčíslené do podania návrhu). Navrhovateľov úspech tak predstavuje v percentuálnom vyčíslení 90,40 % a neúspech len 9,60 %. Navrhovateľ bol teda v predmetnej veci úspešnejším účastníkom konania. Vzhľadom na to, že navrhovateľ bol neúspešný len v nepatrnej časti uplatneného nároku, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zaviazal odporcu povinnosťou nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplattenom súdnom poplatku za návrh vo výške 60,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 332,38 Eur (165,70 + 166,68). V prevyšujúcej časti súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

S ohľadom na fin. výšku povinností uložených odporcovi vo výroku tohto rozsudku, súd s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery odporcu, ktorý je bez zamestnania, a teda bez pravidelného príjmu, v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi, aby splácal navrhovateľovi žalovanú istinu, zmluvnú pokutu, úroky z omeškania zo žalovanej istiny, ako aj náhradu trov konania v pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,21 Eur mesačne zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky, čím sa odporcovi poskytne možnosť uhrádzať dlh voči navrhovateľovi v takej výške, aby nebol existenčne ohrozený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).